

Тазкия дарслари (233-дарс) Аллоҳнинг муҳаббати

«Муҳаббат» сўзи «ҳубб» сўзининг ўзагидан олинган бўлиб, аслида лозим тутиш ва сабот маъноларини англатади. Бирор нарсага муҳаббат қўйган одам мазкур маҳбубни лозим тутади ва унда событ туради.

Муҳаббатнинг истилоҳий маъноси ҳақида уламолар бир-бирини тўлдирувчи бир неча таърифларни айтганлар:

Роғиб: «Муҳаббат нафснинг ўзи яхши деб билган ва гумон қилган нарсага мойил бўлишидир. У икки хил бўлади. Бири табиий бўлиб, у инсонда, ҳайвонда ва гоҳида жонсиз нарсада ҳам бўлади. Бошқаси ихтиёрий бўлиб, у фақат инсонга хос бўлади», деган.

Кафавий: «Муҳаббат ҳаддан ошган розиликдир. У икки қисмдан иборат:

Биринчиси ҳар бир мукаллафда бўлади. У иймонда лозим ва лобуд нарсадир. Унинг ҳақиқати Аллоҳ таолодан келган нарсанинг ҳукмига ва тақдирига бўйсунган ҳолда, ҳеч қандай эътиrozсиз қабул қилишдир.

Иккинчиси фақатгина мақомот эгаларида бўлади. Унинг ҳақиқати қазо қилинган нарсадан қалбнинг қувонч ва сууррга тўлиши ва розилигидир», деган.

Аллоҳнинг муҳаббати У Зотга барча нарсангни бағишилашдан иборатдир. Ундан сенга ҳеч нарса қолмайди.

Бундан мурод иродангни, азмингни, ишларингни, нафсингни, молингни ва вақтингни ўзинг муҳаббат қўйган Зотга ҳиба қилмоғингдир. Уларнинг барчасини У Зотнинг розилигига бағишиламоғингдир. Улардан ҳеч нарсани ўзингга олиб қолмайсан. Фақат У Зотнинг Ўзи берганини оласан.

Аллоҳ таолонинг муҳаббати мақомотларнинг энг олийсидир. Шавқ, унс ва ризо каби кейинги мақомотлар ушбу мақомнинг самараларидир. Тавба, сабр ва зуҳд каби олдин келадиган мақомотлар бу мақомнинг муқаддималаридир.

Ислом уммати Аллоҳ таолога ва Унинг Расулига муҳаббат қилиш фарз эканига ижмоъ қилган.

«Рұхий тарбия» китобининг 2-жузи асосида тайёрланди